

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrzkowski

w sprawie z powództwa R.B.

przeciwko Skarbowi Państwa Sądowi Rejonowemu w G.

i J.K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 3 listopada 2009 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 marca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie i zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Apelacyjny) na rzecz radcy prawnego P.M. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych, powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 17 marca 2009 r. odrzucił apelację powoda R.B. od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 sierpnia 2008 r., jako wniesioną po terminie.

Wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 sierpnia 2008 r. został doręczony pełnomocnikowi powoda wraz z uzasadnieniem w dniu 27 sierpnia 2008 r.

W dniu 29 sierpnia 2008 r. ustanowiony z urzędu pełnomocnik powoda radca prawny J. W. przedłożyła opinię prawną o niecelowości wniesienia apelacji w imieniu powoda i jednocześnie poinformowała powoda o możliwości złożenia wobec pełnomocnika oświadczenia zobowiązującego pełnomocnika do złożenia apelacji.

Pismem z dnia 4 września 2008 r. J.W. wypowiedziała pełnomocnictwo do reprezentowania powoda w badanej sprawie informując jednocześnie powoda, że termin do wniesienia apelacji upływa powodowi w dniu 10 września 2008 r.

W dniu 10 września 2008 r. powód w piśmie zaadresowanym do Sądu Okręgowego w S. złożył oświadczenie, iż mimo negatywnej opinii pełnomocnika zobowiązuje go do wniesienia apelacji w jego imieniu.

Sąd Okręgowy w S. wezwał powoda do sprecyzowania czy pismo z dnia 10 września 2008 r. stanowi apelację od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 sierpnia 2008 r., czy jest ono pismem adresowanym do radcy prawnego, pod rygorem przyjęcia, iż jest to pismo do radcy prawnego.

W dniu 6 listopada 2008 r. powód poinformował Sąd, iż jego pismo z dnia 10 września 2008 r. stanowi apelację od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 sierpnia 2008 r.

Ustanowiony dla powoda pełnomocnik z urzędu P.M., w wykonaniu zobowiązania Sądu z dnia 23 grudnia 2008 r., uzupełnił braki formalne apelacji wskazane w wezwaniu.

Sąd Apelacyjny, wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, stwierdził, że nie było żadnych podstaw do wzywania powoda o sprecyzowanie treści pisma z dnia 10 września 2008 r. W ocenie Sądu Apelacyjnego treść pisma jednoznacznie wskazywała, że powód złożył jedynie oświadczenie o zobowiązaniu pełnomocnika

powoda do sporządzenia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 sierpnia 2008 r. Traktując jako apelację pismo pełnomocnika powoda z dnia 14 stycznia 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił ją ze względu na upływ terminu do zaskarżenia orzeczenia.

W zażaleniu powód zarzucił naruszenie art. 369 § 1 k.p.c. oraz naruszenie prawa procesowego polegające na pozbawieniu powoda możliwości obrony jego praw, co miało doprowadzić do nieważności postępowania na podstawie art. 379 pkt 5 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że apelacja została wniesiona po upływie terminu. Pismo powoda z dnia 10 września 2008 r. bez żadnych wątpliwości nie może być uznane za apelację, skoro z jego treści bezspornie wynika, że stanowi ono jedynie wyrażone w stosunku do pełnomocnika procesowego zobowiązanie do wniesienia apelacji. Błędne zakwalifikowanie tego pisma jako apelacji i udzielenie terminu do usunięcia jej braków nie może prowadzić do przedłużenia ustawowego terminu do wniesienia apelacji. Skarżący zarzucał, że o charakterze pisma procesowego winny świadczyć także okoliczności, w jakich zostało wniesione. W niniejszej sprawie przedmiotowe pismo zostało złożone po odmowie sporządzenia apelacji przez dotychczasowego pełnomocnika. Niewątpliwie zamiarem skarżącego było wniesienie apelacji, pomimo opinii pełnomocnika o braku podstaw do złożenia tego środka odwoławczego. Zamiar nie zastępuje jednak faktu wniesienia apelacji, a fakt ten nastąpił – po ustanowieniu nowego pełnomocnika – już po upływie terminu określonego w art. 369 § 1 k.p.c. Pismo powoda zaś, jak trafnie wskazał Sąd Apelacyjny, nie zawiera żadnego elementu, który pozwalałby uznać je choćby za namiastkę apelacji. Zarzuty podniesione w zażaleniu oceny tej nie podważyły.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.